

Frederikshavn, at man med Sikkerhed turde stole paa, at det vilde svare til de Forventninger, man knyttede dertil. Dertil kom Omkostningerne, der løb op, saavidt jeg mindes, blev det sagt af den høitærede Minister, til 3 Mill. Kr., idet han søiede til, at der vilde være Mulighed for, at denne Sum blev overstreden. Vi se jo nu, at den, som i sin Tid kom til dette Overflag, ikke trojster sig til at blive staaende ved denne Sum som absolut rigtig. Af de ansførte Grunde kom man til Anlægget ved Esbjerg. Man søgte derved at erstatte Manglen paa Plads med Hensyn til Udfskibning ved de Jernbaneanlæg, som bleve anlagte i Sylland, dels som en Fuldstændiggjørelse af Jernbanenettet paa Østkysten, og dels af hele Bestbanen. Man søgte paa denne Maade at afhjælpe den Erang til Havn paa Bestkysten, som man dengang ikke antog paa anden overkommelig Maade at kunne afhjælpe. Sagen ligger altfaa for endnu som et Ønske og som et Ønske, der vist vil møde uendelig mange Vanskeligheder, efter hvad der dengang kom frem, og efter hvad vi ogsaa have hørt idag, thi der er jo egentlig ikke paapeget Noget som helst, der giver nogen Sandfynlighed for et Anlæg af en virkelig tjenlig større Havn paa Syllands Bestkyst under saadanne Vilkaar, at den vil kunne svare til de Forhaabninger, der dertil knyttes. Naar vi have denne Sag liggende for i dette Dieblit og nu have hørt det Svar, som vor høitærede Indenrigsminister gav, at det i alt Fald vil være et Spørgsmaal, der først om nogen Tid kan komme til nærmere Drøftelse og Overveielse, om vi kunne faae dette Savn afhjulpet paa en ønskelig Maade, saa stiller Sagen sig saaledes for mig, at det er en Overveielse værd, om vi da ikke i dette Dieblit paa anden Maade kunne afhjælpe det Savn, vi lide under, saaledes at det bliver mindre søleligt. Den ærede Drøftører for Forslagsstillerne gik i sin hele Betragtning ud fra, at vore Forhold nu vare saaledes, at det var ønskeligt, ja nødvendigt for os, at vi, naar vi skulle følge med Tidens Krav, kunde faae en saa let og saa hurtig Afhændelse og Overførsel til England som muligt. Jeg er fuldkommen enig med ham i, at disse to Spørgsmaal for Dieblittet ere af den allerstørste Betydning for hele vort Land. Vi ere stillede saaledes, at vi ikke ret vel kunne modstaa den Konkurrence, der møder vore Produkter, navnlig fra amerikansk Side, af store Masser af mindre gode Produkter. Vi maa søge at faae tilveiebragt Forhold, der gjøre det muligt, at vi kunne producere det bedst Mulige, saa at det kan have Udsigt til at konkurrere paa det engelske Marked, men en nødvendig Betingelse er det saa, at Transporten bliver saa hurtig som muligt, og at Omkostningerne derved formindstes saa meget som muligt. Spørger man, om det er muligt at opnaa dette i en høiere Grad, end det for Dieblittet er Tilfældet, og paa den Maade afhjælpe den

Erang, som vi se, at vi nu ikke kunne faae afhjulpet ved yderligere større Savneanlæg paa Syllands Bestkyst, saa vil jeg dertil svare, at jeg ikke tror, at det er umuligt at faae en Del af de Ulemper, der i dette Dieblit ere forbundne med denne Omsetning og Export, der maa betragtes som saa overordentlig væsentlig for os, afhjulpede, jeg tror, at det vil være muligt at faae de paagældende Varer og Dyr transporterede hurtigere og billigere, end de for Dieblittet blive det, og jeg skal derfor tillade mig ved denne Leilighed at henstille til vor høitærede Indenrigsminister, om han ikke ved en Revision af Tariffatserne for de jydsk-fynske Jernbaner vil kunne regulere dem saaledes, at de komme til at svare til, hvad man i Almindelighed ønsker. Tariffbestemmelseerne for vore Jernbaner ere for Dieblittet af den Art, at de frembyde ikke saa Vanskeligheder for Sagens Fremme, og det er en medvirkende Årsag til, at Samferdselen mellem Esbjerg og England ikke er bleven mere benyttet, end det er Tilfældet i dette Dieblit. Der er imidlertid en Sag, der er af endnu større Betydning, og det er, at det stiller sig med Overførselen fra Esbjerg til England saaledes, at den er, om jeg tør sige det med de Ord, uforholdsmæssig dyr. Der er ikke nogen Rimelighed i, at Transporten af Dyr fra Danmark til England koster tilnærmelsesvis lige saa meget som den koster fra Amerika. Men saaledes er Tilfældet efter de Forhold, der nu ere raadende ved Benyttelsen af Esbjerg Havn, og det vilde være af særlig stor Betydning for hele vor Produktion, hvis den ærede Indenrigsminister vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Anliggende, saa at der blev gjort Alt, hvad der i den Retning kunde gøres for at virke hen til, at disse Forhold bleve noget modificerede. Det var det ene Punkt. Det andet Punkt er, at der saa vidt muligt burde ske en Forandring i Maaden, hvorpaa Omsetningen foregaar. Jeg sigter ikke herved til, at Staten direkte skulde tage disse Sager i sin Haand, men jeg tror, at den kunde virke hen til, at de Mængder, som nu gjøre sig saa stærkt gjældende, blive afhjulpede. Vor Forbindelse herfra med England foregaar een Gang ugentlig og sker paa en saa langsom Maade, at vor kostbareste og værdifuldeste Vare, Smørret og navnlig det usaltede Smør ikke taaler den Lidsfølelse, som gaar med ved Transporten fra Danmark til England. Det vilde være af stor Betydning for Udviklingen af denne betydningsfulde Produktionsgren, om der kunde arbeides hen til, at Trafikken ikke skete paa en saa langsom Maade som nu og kun een Gang om Ugen, men at den skete med Hurtighed og helst to Gange om Ugen. Saaledes som Forholdet nu har reguleret sig med, at det er de saakaldte "Slabere", der herfra Kjøbenhavn medtage en Fragt af Dyr og Varer af den nævnte Art, kan det ikke længer gaa. Det var Noget, som kunde gaa an under de ældre Forhold, da det var mere